

Basilisk'in Yeni Gözlükleri

Yavuz DEMİRKIRAN

Basilisk'in Yeni Gözlükleri

Yavuz DEMİRKİRAN

Fısıldayan Orman'ın kalbinde Basil adında genç bir basilisk yaşırdı. Bir ev kedisi kadardı, yumuşak yosun yeşili pulları ve açık krem rengi bir karnı vardı. Büyük yuvarlak kehribar gözleri sık sık kısılırdı ve minik boynuzları başındaki pulların arasından zar zor görünürdü. Basil keşfetmeyi çok severdi, ama son zamanlarda maceraları biraz sarsıntılı geçiyordu.

Her sabah Basil küçük kahverengi deri çantasını alıp yeni bir şey keşfetmeye çıkardı. Ama nedense sürekli kayalara çarpıyordu. Sarkık burnu bir kayaya değdiğinde 'Ah!' diye bağırırdı. Ağaç dallarını da yılan sanıyordu. 'Merhaba, dostum!' derdi, ama bir de bakardı ki bir dalla konuşuyor. Ailesi onun sadece sakar olduğunu düşünüyordu.

Basil'in ablası Moss uzun boylu ve zarıftı; koyu zümrüt yeşili pulları ve daha koyu çizgileri vardı. Örne bir sarmaşık bileziği takar, kıvrık boynuzlarından birinin arkasına kırmızı bir tüy sıkıştırırdı. 'Ah, Basil,' diye hafifçe takılırdı, 'hep kendi kuyruğuna takılıp duruyorsun!' Basil gülümserdi, ama içten içe biraz üzülürdü. Sakar olmak istemiyordu. Sadece etrafındakileri net göremiyordu.

Güneşli bir öğleden sonra Basil bilge orman gözlükçüsüne gitmeye karar verdi. Adı Opal'dı ve yumuşak gri-beyaz benekli tüyleri olan tombul, yaşlı bir baykuştı. Gagasında minik pirinç gözlükler, üzerinde gümüş yıldızlarla kaplı mor bir şal vardı. Boynunda bir mezura asılıydı. 'Gel içeri, küçüğüm,' diye nazikçe öttü. 'Seni buraya ne getirdi?'

Basil kısa bacaklarını sürüyerek yere baktı. 'Sürekli bir şeye çarpıyorum,' diye itiraf etti. 'Ve dalları yılan sanıyorum. Ailem sakar olduğumu düşünüyor, ama bence gözlerimde bir sorun var.' Opal nazikçe başını salladı. 'Bir bakalım,' dedi ve onu güneş ışığında mercek kavanozlarının parıldadığı tezgâhına götürdü.

Opal, Basil'den odanın öbür ucundaki harfleri okumasını istedi. Gözlerini kısıp öne eğildi, ama harfler bulanıktı. 'Hmm,' dedi Opal, 'tam da düşündüğüm gibi. Gözlerin çok çalışıyor, ama biraz yardıma ihtiyaçları var.' Basil'in içi burkuldu. 'Yardım mı?' diye fısıldadı. 'Yani bozuk muyum?' Opal hafifçe kıkırdadı. 'Hayır, canım. Yani gözlüğe ihtiyacın var.'

Basil gözlük diye bir şey duymamıştı. Opal, minik merceklerin ışığı nasıl kırıp eşyaları netleştirebildiğini anlattı. Gözlerini mezurayla ölçtü ve önünde farklı mercekler denedi. 'Daha iyi mi, daha kötü mü?' diye sordu. Basil şaşkınlıkla nefes aldı. 'Daha iyi! Çok daha iyi!' İlk kez Opal'ın tüylerindeki minik desenleri görebiliyordu. 'Ama komik görünür müyüm?' diye endişelendi.

Opal ince altın köprülü, yuvarlak kaplumbağa kabuğu çerçeveli gözlükleri se ti. Onları nazıkçe Basil'in burnuna yerleştirdi. 'Aynaya bak,' dedi. Basil gözlerini k rp  tırdı. Gözlükler tuhaf ama hafifti. Aynada kendini gördü—ve arkasındaki her şey keskin ve parlak görünüyordu! G ne   ı ı ında dans eden toz zerrecikleri ve Opal'ın  alındaki minik diki leri görebiliyordu. 'Görebiliyorum!' diye bağırdı.

Basil Opal'a teşekkür edip aceleyle eve gitti. Başta utandı. Moss ne derdi ki? Ama yürürken daha önce hiç görmediği şeyleri fark etti. Kayaların üzerindeki yosunların minik çiçekleri vardı. Ağaçların kabukları kıvrımlı desenlerle kaplıydı. Bir örümcek ağı gümüş bir iplik gibi parlıyordu. Basil'in kalbi hayranlıkla doldu.

Basil eve vardığında Moss onu bekliyordu. 'Basil! Gözlük mü takıyorsun?' Başını yana eğdi. Basil endişeyle başını salladı. 'Net görebilmek için yardıma ihtiyacım vardı,' dedi. Moss ona dikkatle baktı, sonra gülümsedi. 'Sana yakışmış,' dedi. 'Ve artık sakar değil misin?' Basil güldü. 'Sanmıyorum!' Ona yosunların üzerindeki minik çiçekleri gösterdi.

Ertesi gün Basil yeni gözlükleriyle keşfe çıktı. Ormanın en dikkatli kâşifi oldu. Bir yaprağın altına saklanan bir uğur böceği ailesini ve pençesinden büyük olmayan minik bir kurbağayı fark etti. Hangi meyvelerin olgun, hangi mantarların güvenli olduğunu anladı. Arkadaşları bir şeyler bulmak için ondan yardım istemeye başladı. Basil kendini gururlu ve mutlu hissetti.

Bir öğleden sonra Basil minik bir ciyıklama duydu. Sesi takip etti ve dikenli bir çalıya dolanmış bir yavru fare buldu. 'Endişelenme,' dedi Basil nazıkçe. 'Sana nasıl yardım edeceğimi tam olarak görebiliyorum.' Keskin gözleri ve dikkatli pençeleriyle fareyi çözüverdi. 'Teşekkürler!' diye ciyıkladı fare. 'Sen ormanın en iyi kâşifisin!' Basil'in gözlükleri güneşte parladı.

Moss uzaktan izliyordu. Göğsünde sıcak bir his duydu. 'Sana sakar dediğim için özür dilerim,' dedi sonra. 'Yardım istemek cesaretti.' Basil ablasına sarıldı. 'Sorun değil,' dedi. 'Artık her şeyi görebiliyorum—beni ne kadar sevdiğini de.' Moss güldü ve kırmızı tüyünü boynuzunun arkasına sıkıştırdı. 'Sen her zaman en sevdiğim kâşif olacaksın.'

O günden sonra Basil gözlüklerini gururla taktı. Yardım istemenin bir zayıflık değil, bir güç olduğunu öğrendi. Baykuş Opal yakın bir dost oldu ve Basil ona sık sık taze meyveler getirdi. Orman nezaketle doluydu ve Basil'in keskin gözleri bu nezaketi paylaşmasına yardım ediyordu. Hatta genç kâşifler için bir kulüp kurdu ve onlara dikkatle bakmayı ve soru sormayı öğretti.

Bir akşam Basil yosunlu bir kayanın üzerinde oturup gün batımını izledi. Gözlüklerinin ardından gökyüzü pembe ve altın rengi bir alev gibiydi; daha önce hiç fark etmediği minik bulut tutamları vardı. Moss yanına oturdu. 'Ne görüyorsun?' diye sordu. Basil gülümsedi. 'Her şeyi,' dedi. 'Ve çok güzel.'

Ve böylece, yuvarlak kaplumbağa kabuğu gözlüklü genç basilisk, ormanın en dikkatli kâşifi olarak tanındı. Herkese nezaketin ve biraz yardımın her şeyi değiştirebileceğini öğretti. Biri yardıma ihtiyaç duyduğu için utandığında, Basil şöyle derdi: 'Ben gözlük takıyorum ve dünyayı her zamankinden daha iyi görüyorum!' Ve Fısıldayan Orman dostluk ve hayranlıkla parıldadı.